

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 172.843 van 28 juni 2007
in de zaak A. 117.956/XII-3487.**

In zake : Jan VAN CLEEMPUT,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. Nijs,
kantoor houdende te Dendermonde,
Noordlaan 82-84

tegen :

de STAD SINT-NIKLAAS.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jan Van Cleemput op 11 maart 2002 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 21 december 2001 van de gemeenteraad van Sint-Niklaas tot invoering van een politiereglement inzake het verbod op verkoop van sterke dranken via drankautomaten;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. De Somere;

Gelet op de beschikking van 8 juni 2006 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 9 maart 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 mei 2007;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. Van Der Jeught, die verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

De feiten

1. Ter terechtzitting van 21 december 2001 beslist de gemeenteraad van Sint-Niklaas dat het vanaf 1 januari 2002 verboden is op het grondgebied van de stad sterke dranken aan te bieden, tegen betaling of gratis, via een automaat die niet onder bestendig toezicht staat van een meerderjarige persoon die verantwoordelijk is voor de automaat. Overwogen wordt onder meer dat nachtelijk bezoek aan drankautomaten veelvuldig aanleiding geeft tot verstoring van de openbare rust in het algemeen en de nachtrust van de omwonenden, dat kinderen en jongeren gebruikmaken van drankautomaten om alcoholische dranken te consumeren, dat elke sociale controle ontbreekt, dat de kopers aan verkoopautomaten aan elke controle van een toezichter of verkoper ontsnappen, dat geen vergunning vereist is voor het verkopen van sterke drank via een automaat, dat dergelijke automaten zich niet op de openbare weg bevinden, dat geen controle op de leeftijd van de koper mogelijk is, dat de stad Sint-Niklaas veel scholen telt, dat in het verleden reeds gebleken is dat scholieren voor en na de lessen alcoholische dranken gebruiken langs de openbare weg na bij een drankautomaat langs te zijn geweest, en dat de gemeentelijke overheid de plicht heeft de passende maatregelen te treffen voor het handhaven van de openbare rust en de openbare orde.

De grond van de zaak

2. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan “van artikel 119, eerste en tweede lid en van artikel 135, § 2, 2/ en 7/ van de nieuwe gemeentewet, van artikel 7 van het decreet van 2-17 maart 1791 ‘portant suppression de tous les droits d’aides, de toutes les maîtrises et jurandes et établissement de patentes’ (decreet d’Allarde), van de besluitwet van 18 november 1939 betreffende beteugeling van de openbare dronkenschap, van de wet van 28 december 1983 betreffende het verstrekken van sterke drank en betreffende de vergunning en van de materiële motiveringsverplichting”, “[d]oordat het bestreden

besluit op algemene en permanente wijze op gans het grondgebied van de stad Sint-Niklaas een verbod instelt van verkoop van sterke dranken via automaten”. In een tweede onderdeel doet verzoeker gelden dat er geen concrete gegevens zijn die aantonen dat de openbare orde daadwerkelijk verstoord wordt of dreigt te worden verstoord, en betwist hij dat de politiemaatregel aangepast is aan de ernst van de bedreiging die de stad ondergaat, hetgeen onder meer zou vergen dat er een evenredigheid bestaat tussen de beperking van de economische vrijheid en de ordeverstoring die tegengegaan moet worden.

Verwerende partij reageert in de memorie van antwoord dat zij rekening heeft gehouden met de specifieke situatie van de verkoop van sterke dranken via verkoopautomaten op haar grondgebied, dat verzoeker twee “24-shops” uitbaat te Sint-Niklaas, dat de ene shop zich buiten de onmiddellijke nabijheid van scholen bevindt, maar de andere grenst aan de ingang van een grote school, dat verzoeker zich bereid heeft verklaard om de automaten in de tweede shop zodanig te programmeren dat de verkoop van sterke dranken op schooldagen tussen 8 en 17 uur onmogelijk is, dat de gemeenteraad rekening heeft gehouden met het wettelijk kader waarin de federale wetgever heeft voorzien voor de beteugeling van dronkenschap en het verstrekken van sterke dranken, dat ook rekening is gehouden met het redelijkheids- en motiveringsbeginsel, dat het besluit gestoeld is “op een bekommernis voor de bevolking en in het bijzonder voor de schoolgaande jeugd”.

3. In haar verslag wijst de auditeur erop dat de vrijheid van handel en nijverheid niet absoluut is en aan beperkingen kan worden onderworpen, onder meer op grond van artikel 135, § 2, van de nieuwe gemeentewet dat aan de gemeenten opdraagt ten behoeve van de inwoners in een goede politie te voorzien. Weliswaar moet, aldus het verslag, het optreden van de gemeente die de genoemde vrijheid beperkt, aangepast zijn aan de concrete ordehandhavingsbehoeften, wat inhoudt dat het een verband van evenredigheid ermee vertoont. Volgens de auditeur doet de afspraak met verzoeker in verband met het programmeren van de automaat vlakbij een grote school, “des te meer” blijken van het onevenredig karakter van de bestreden verordening: “In plaats van het verbod om sterke dranken te verkopen via automaten te beperken tot die automaten waarop de verstoring van de openbare orde en rust (zouden) teruggaan, en/of gedurende die periodes waarop de openbare ordeverstoring zich dreigt voor te doen, heeft de gemeente een verbod ingesteld dat zich over haar hele grondgebied uitstrekt, en zonder beperking in de tijd”. Besloten wordt dat er geen voldoende verband bestaat tussen, eensdeels, het algemeen

geldend verbod op de verkoop van sterke dranken via automaten voor het ganse grondgebied van de gemeente en, anderdeels, de verstoring van de openbare orde en rust die de verordening beoogt tegen te gaan.

4. Verwerende partij heeft tegen die zienswijze kennelijk niets in te brengen, niet in een laatste memorie, die zij niet indient, noch ter terechtzitting, waarop zij niet aanwezig en evenmin vertegenwoordigd is.

Ook de Raad van State ziet geen redenen om het standpunt van de auditeur niet bij te vallen. Het besproken onderdeel van het enig middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

De beslissing van 21 december 2001 van de gemeenteraad van Sint-Niklaas tot invoering van een politiereglement inzake het verbod op verkoop van sterke dranken via drankautomaten wordt vernietigd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achtentwintig juni 2007, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.